

А. Б. ДРАПКІН

АСИМПТОТИКА ВЛАСНИХ ЗНАЧЕНЬ ДЛЯ ОДНОГО КЛАСУ НЕСАМОСПРЯЖЕНИХ ЕЛІПТИЧНИХ СИСТЕМ

Ця замітка примикає до роботи [1] позначення і результати якої тут використовуються. Буде доведено, що одержана в [1] асимптотична формула (23) залишається справедливою і для задачі

$$\tilde{A}\left(x, \frac{\partial}{\partial x}\right) u_k(x) = -\lambda_k u_k(x) \quad (x \in D), \quad u_k(x) = 0 \quad (x \in S), \quad (1)$$

де оператор $\tilde{A}\left(x, \frac{\partial}{\partial x}\right)$ являє собою суму розглянутого в [1] варіаційного оператора від додатньо визначеного функціоналу $A\left(x, \frac{\partial}{\partial x}\right)$ і оператора

$$A_1\left(x, \frac{\partial}{\partial x}\right) \equiv \sum_{i=1}^3 A_i^*(x) \frac{\partial}{\partial x_i} + A_0^*(x).$$

(Матриці $A_i^*(x)$, $A_0^*(x)$ мають відповідно ту саму гладкість, що й $A_i(x)$, $A_0(x)$). Припустимо, що для значень $\lambda \in [0, +\infty)$, задача

$$\left[\tilde{A}\left(x, \frac{\partial}{\partial x}\right) - \lambda^2 E\right] u(x) = -\Phi(x) \quad (x \in D), \quad u(x) = 0 \quad (x \in S)$$

однозначно розв'язна.

При цьому всі результати пунктів 2 і 3 роботи [1], за винятком симетрії матриці Гріна і відповідного розкладу за власними функціями, залишаються справедливими.

Нехай $\tilde{G}(x, y; \lambda)$ є матриця Гріна оператора $\tilde{A}\left(x, \frac{\partial}{\partial x}\right) - \lambda^2 E$ з граничною умовою $\tilde{G}(x, y; \lambda) = 0 \quad (x \in S)$, а $\tilde{G}(x, y)$ — матриця Гріна оператора $\tilde{A}\left(x, \frac{\partial}{\partial x}\right)$ з граничною умовою $\tilde{G}(x, y) = 0 \quad (x \in S)$. Тоді

$$\begin{aligned} \tilde{\Psi}(x; \lambda) &= \int \int_D \tilde{G}(x, z; \lambda) \tilde{G}(z, x) dz = \int \int_D \tilde{G}(x, z) \tilde{G}(x, z; \lambda) dz; \\ \lim_{\lambda \rightarrow \infty} \frac{1}{\lambda} \int \int \int W(x; \lambda) dx &= -\frac{1}{(2\pi)^3} \int \int \int_D \left\{ \int \int_{D_\infty} Sp \{ [A_2(x, \alpha)] [A_2(x, \alpha) + \right. \\ &\quad \left. + E] \}^{-1} d\alpha \right\} dx, \end{aligned} \quad (2)$$

де введено позначення $-\lambda^2 Sp \tilde{\Psi}(x; \lambda) = W(x; \lambda)$.

В силу доведеної Т. Карлеманом теореми (див. [2], стор. 122) і враховуючи, що систему інтегральних рівнянь можна, за І. Фредгольмом, трактувати як одно інтегральне рівняння, маємо

$$\frac{1}{\lambda} \iiint_D W(x; \lambda) dx = \lambda \sum_{\kappa=1}^{\infty} \frac{1}{\lambda_{\kappa}(\lambda_{\kappa} - \lambda^2)}. \quad (3)$$

Тут λ_{κ} — власні значення задачі (1), або, що те саме, власні значення ядра $\tilde{G}(x, y)$. З (2) і (3) маємо (замінивши λ^2 на λ)

$$\begin{aligned} \lim_{\lambda \rightarrow \infty} \sqrt{\lambda} \sum_{\kappa=1}^{\infty} \frac{1}{\lambda_{\kappa}(\lambda_{\kappa} - \lambda)} &= \lim_{\lambda \rightarrow \infty} \frac{1}{\sqrt{\lambda}} \iiint_D W(x; \lambda) dx = \\ &= -\frac{1}{(2\pi)^3} \iiint_D \left\{ \iiint_{D_{\infty}} S_p \{ [A_2(x, \alpha)] [A_2(x, \alpha) + E] \}^{-1} d\alpha \right\} dx. \end{aligned} \quad (4)$$

Через те, що оператор $\tilde{A}\left(x, \frac{\partial}{\partial x}\right)$ несамоспряжений, то λ_{κ} — взагалі комплексні числа, а власні функції (стовбці) $u_{\kappa}(x)$ — взагалі комплексні.

Існує нескінченна множина власних значень λ_{κ} . Дійсно, якби їх було кінцеве число, то ми мали б в (3) і в (4) кінцеву суму і, переходячи до границі при $\lambda \rightarrow \infty$, одержали б рівність нулю правої частини (4), що не можливо в силу доведеної в [1] формули (23).

Нехай $\lambda_{\kappa} = \xi_{\kappa} + i\eta_{\kappa}$ є власне значення, а $u_{\kappa}(x)$ — відповідний власний стовбець задачі (1). Власні стовбці вважаються ортонормованими. Маємо з (1)

$$\iiint_D \bar{u}'_{\kappa}(x) \left[A\left(x, \frac{\partial}{\partial x}\right) + A_1\left(x, \frac{\partial}{\partial x}\right) \right] u_{\kappa}(x) dx + \lambda_{\kappa} = 0.$$

Враховуючи, що оператор $A\left(x, \frac{\partial}{\partial x}\right)$ є варіаційний і тому для нього справедлива формула (5) з [1], інтегруючи частинами і позначивши $(C_i(x) - A_i^*(x))' = D_i(x)$ і $B_0(x) + A_0^*(x) = E(x)$, одержуємо

$$\begin{aligned} \lambda_{\kappa} &= \iiint_D \sum_{i,j=1}^3 \frac{\partial \bar{u}'_{\kappa}}{\partial x_i} B_{ij}(x) \frac{\partial u_{\kappa}}{\partial x_j} dx + \iiint_D \left\{ \sum_{i=1}^3 \frac{\partial \bar{u}'_{\kappa}}{\partial x_i} C'_i(x) u_{\kappa} + \right. \\ &\quad \left. + \sum_{i=1}^3 \frac{\partial u'_{\kappa}}{\partial x_i} D_i(x) \bar{u}_{\kappa} + \bar{u}'_{\kappa} E(x) u_{\kappa} \right\} dx, \end{aligned} \quad (5)$$

Внаслідок того, що оператор $A\left(x, \frac{\partial}{\partial x}\right)$ варіаційний від додатньо визначеного функціоналу, то

$$\iiint_D \sum_{i,j=1}^3 \frac{\partial \bar{u}'_{\kappa}}{\partial x_i} B_{ij}(x) \frac{\partial u_{\kappa}}{\partial x_j} dx > \gamma \iiint_D \sum_{j=1}^3 \left| \frac{\partial u_{\kappa}}{\partial x_j} \right|^2 dx = \gamma M, \quad (6)$$

де γ — додатня константа, і остання сума (фактично подвійна) розуміється як сума по всім j і по всім складовим стовбцям $\frac{\partial u_{\kappa}}{\partial x_j}$.

Відділивши в (5) дійсну і уявну частини, одержимо з допомогою (6)

$$\xi_\kappa > c_1 M - c_2; \quad |\eta_\kappa| < c_3 \sqrt{M},$$

де c_1, c_2, c_3 — додатні константи, і остання нерівність одержана з допомогою нерівності Буняковського. Таким чином

$$M < \frac{1}{c_1} (\xi_\kappa + c_2); \quad |\eta_\kappa| < c_3 \sqrt{\frac{\xi_\kappa + c_2}{c_1}}.$$

Отже, всі власні значення λ_κ задачі (1) лежать всередині параболи $\eta^2 = \kappa_0(\xi - \xi_0)$, $\kappa_0 > 0$, де ξ_κ, η_κ суть координати точки в площині комплексного змінного λ_κ . Останнє твердження для однакового еліптичного рівняння доведено в [2] Т. Карлеманом, якому ми в точності слідуємо в дальшому. З (3), замінивши там λ^2 на λ , маємо, бо $\lambda_\kappa = \xi_\kappa + i\eta_\kappa$

$$\begin{aligned} f(z) &= \sum_{\kappa=1}^{\infty} \frac{1}{\xi_\kappa (\xi_\kappa - z)} = \sum_{\kappa=1}^{\infty} \frac{1}{\lambda_\kappa (\lambda_\kappa - z)} + \sum_{\kappa=1}^{\infty} \left(\frac{1}{\xi_\kappa (\xi_\kappa - z)} - \frac{1}{\lambda_\kappa (\lambda_\kappa - z)} \right) = \\ &= \frac{1}{z} \iiint_D W(x; z) dx + g(z). \end{aligned} \quad (7)$$

Будемо вважати, що ξ_κ впорядковані за неспадаючою величиною. Через те, що ряд $\sum_{\kappa=1}^{\infty} \frac{1}{\xi_\kappa^2} = C$ збігається, існує таке δ , що $\frac{\kappa}{\xi_\kappa^2} < \delta$. Буквально повторюючи відповідні викладки з [2], одержимо для $r > 0$

$$g(-r) = \frac{c' \theta(r)}{\sqrt[4]{r}} f(-r) + \frac{c' \theta(r) C^{\frac{3}{4}} \delta^{\frac{1}{4}}}{r^{\frac{3}{4}}},$$

де c' незалежна від κ і r постійна, а функція $\theta(r)$ така, що $|\theta(r)| \leq 1$. Підставивши останнє в (7) і перейшовши до границі при $r \rightarrow \infty$, одержимо в силу (4) слідує асимптотичне представлення для $f(-r)$:

$$f(-r) \sim \frac{1}{(2\pi)^3 \sqrt[3]{r}} \iiint_D \left\{ \iiint_{D_\infty} Sp \{ [A_2(x, \alpha)] [A_2(x, \alpha) + E] \}^{-1} d\alpha \right\} dx.$$

Застосуємо тепер до ряду (7), сума якого має тільки що вказане асимптотичне представлення, слідує теорему типу Таубера, доведену в [2] (див. стор. 120).

Нехай α_κ і ξ_κ дійсні числа, задовольняючі умовам $\alpha_\kappa \geq 0$, $\xi_\kappa > \xi_0$ ($\kappa = 1, 2, 3, \dots$). Нехай далі ряд $f(z) = \sum_{\kappa=1}^{\infty} \frac{\alpha_\kappa}{\xi_\kappa - z}$ для $z < \xi_0$ збігається.

Якщо $f(-r)$ має при $r \rightarrow \infty$ асимптотичне представлення $f(-r) \sim \frac{A}{r^\alpha}$, де $0 < \alpha < 1$ і A дійсна константа, то

$$\sum_{\xi_\kappa < y} \alpha_\kappa \sim \frac{A}{\pi} \cdot \frac{\sin \pi \alpha}{1 - \alpha} y^{1-\alpha},$$

причому в останній сумі підсумовування поширюється на ті значення κ , для яких $\xi_\kappa \leq y$.

В нашому випадку

$$\begin{aligned} \alpha_\kappa &= \frac{1}{\xi_\kappa}; \quad \alpha = \frac{1}{2}; \quad A = \\ &= \frac{1}{(2\pi)^3} \int_D \int_D \left\{ \int_{D_\infty} Sp \{ [A_2(x, \alpha)] [A_2(x, \alpha) + E] \}^{-1} d\alpha \right\} dx. \end{aligned} \quad (8)$$

Отже, одержимо

$$M(y) = \sum_{\xi_\kappa \leq y} \frac{1}{\xi_\kappa} \sim \frac{2A}{\pi} \sqrt{y}.$$

Позначимо через $N(y)$ число власних значень λ_κ , для яких $Re \lambda_\kappa = \xi_\kappa < y$. Очевидно, маємо

$$N(y) = \sum_{\xi_\kappa \leq y} 1 = \int_0^y t dM(t) = yM(y) - \int_0^y M(t) dt \sim \frac{2A}{3\pi} y^{3/2}.$$

Поклавши в останньому $y = \xi_n$, одержимо $n \sim \frac{2A}{3\pi} \xi_n^{3/2}$. Але тому, що

$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{\xi_n}{\lambda_n} = 1$, бо $\eta_n \sim \sqrt{\xi_n}$, то $\xi_n \sim \lambda_n$, і тому, враховуючи позначення (8), маємо

$$n \sim \frac{1}{12\pi^4} \int_D \int_D \left\{ \int_{D_\infty} Sp \{ [A_2(x, \alpha)] [A_2(x, \alpha) + E] \}^{-1} d\alpha \right\} dx \lambda_n^{3/2}. \quad (9)$$

Встановлення формули (9) і було метою цієї замітки.

Отже, враховуючи доведене в [1] (див. пункт 5), ми можемо твердити, що результат Т. Карлемана і для одинокого несамоспряженого еліптичного рівняння впливає з (9).

ЛІТЕРАТУРА

1. Драпкін А. Б. Наукові записки ЛДУ, серія механіко-математична, вип. 8, 1957.
2. Carleman T. Berichte Verhandl. Sächs. Akad. Wiss. Leipzig, Math.-Phys. Klasse, 88, 1936, стор. 119—132.